

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0271/2011

14.7.2011

*****I**

BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning)
(KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Jean Lambert

(Omarbetning – artikel 87 i arbetsordningen)

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

Parlamentets ändringsförslag till ett förslag till akt ska markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i förslaget till akt. Med kursiv stil markeras ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan texten färdigställs (exempelvis om det i en språkversion förekommer uppenbara fel eller saknas ord eller textavsnitt). De berörda avdelningarna tar sedan ställning till dessa korrigeringsförslag.

Texten i hänvisningen ovanför ett ändringsförslag till en befintlig akt, som förslaget till akt är avsett att ändra, innehåller en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna som ändringsförslaget avser. Om parlamentet önskar ändra delar av en bestämmelse i en befintlig akt som inte ändrats i förslaget till akt, ska dessa markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...].

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING.....	38
BILAGA: SKRIVELSE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR	40
BILAGA: YTTRANDE FRÅN DEN RÅDGIVANDE GRUPPEN, SAMMANSATT AV DE JURIDISKA AVDELNINGARNA VID EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN.....	42
ÄRENDETS GÅNG	44

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning)

(KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0551),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 63.1.1 c, 63.1.2 a och 63.1.3 a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0250/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 78.2 a och b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 april 2010¹,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter²,
- med beaktande av skrivelsen av den 2 februari 2010 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0271/2010), och av följande skäl:

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om

¹ EUT C 18, 19.1.2011, s. 80.

² EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT
VID FÖRSTA BEHANDLINGEN*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om *normer* för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, *en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande*, och om innehållet i det beviljade skyddet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om *Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)*, särskilt *artikel 78.2 a och 78.2 b*,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

av följande skäl:

- (1) Ett antal väsentliga ändringar kommer att göras i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet³. Detta direktiv bör omarbetas av tydlighetsskäl.
- (2) En gemensam asylpolitik, som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem, utgör en integrerad del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för personer som tvingade av omständigheterna söker skydd inom *unionen* på laglig väg.

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med *fetkursiv stil* och strykningar med symbolen ■.

¹ Yttrande avgivet den 28 april 2010 (EUT C 18, 19.1.2011, s. 80).

² Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

³ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

- (3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och absolut tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 ("Genèvekonventionen"), kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 ("protokollet"), och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att säkerställa principen om non-refoulement.
- (4) Genèvekonventionen och protokollet utgör grundstenen i det folkrättsliga systemet för skydd av flyktingar.
- (5) I slutsatserna från Tammerfors anges att ett gemensamt europeiskt asylsystem på kort sikt bör inbegripa en tillnärmning av reglerna för erkännande av flyktingar och innebörden av flyktingstatus.
- (6) I slutsatserna från Tammerfors anges även att bestämmelserna om flyktingstatus bör kompletteras med åtgärder för andra former av skydd som erbjuder en lämplig status för den som behöver ett sådant skydd.
- (7) Den första etappen i inrättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem har nu fullbordats. Vid sitt möte den 4 november 2004 antog Europeiska rådet Haagprogrammet, som fastställer de mål som ska nås på området frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades kommissionen att slutföra utvärderingen av den första etappens rättsliga instrument, och att förelägga rådet och Europaparlamentet den andra etappens instrument och åtgärder så att de kan antas före slutet av 2010. ■
- (8) I den europeiska pakten för invandring och asyl som antogs den 15–16 oktober 2008 noterade Europeiska rådet att skillnaderna fortfarande är stora mellan medlemsstaterna när det gäller beviljande av skydd och formerna för skyddet. Europeiska rådet konstaterade att tiden är mogen för nya initiativ för att fullborda inrättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem, i enlighet med vad som anges i Haagprogrammet, och därigenom erbjuda ett bättre skydd.
- (8a) ***I Stockholmsprogrammet bekräftade Europeiska rådet sitt engagemang för målet att i enlighet med artikel 78 i EUF-fördraget senast 2012 upprätta ett gemensamt område för skydd och solidaritet som grundar sig på ett gemensamt asylförfarande och en enhetlig status för personer som beviljas internationellt skydd.***
- (9) Med hänsyn till resultaten av de undersökningar som genomförts är det i detta skede lämpligt att bekräfta de principer som ligger till grund för direktiv 2004/83/EG och att sträva efter att uppnå en högre grad av tillnärmning av bestämmelserna om erkännande av internationellt skydd och om innehållet i detta skydd på grundval av högre normer ■ .
- (10) Resurser från Europeiska flyktingfonden och Europeiska stödkontoret för asylfrågor bör mobiliseras för att på lämpligt sätt stödja medlemsstaternas arbete med att genomföra de normer som fastställts under den andra etappen av det gemensamma europeiska asylsystemet, särskilt arbetet i de medlemsstater vars asylsystem utsätts

för ett särskilt och oproportionerligt hårt tryck, främst på grund av deras geografiska eller demografiska situation.

- (11) Huvudsyftet med detta direktiv är dels att garantera att medlemsstaterna tillämpar gemensamma kriterier för att fastställa vilka personer som har ett verkligt behov av internationellt skydd, dels att garantera att en miniminivå av förmåner är tillgänglig för dessa personer i samtliga medlemsstater.
- (12) Tillnärmningen av reglerna om erkännande och innebörd av flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande bör bidra till att begränsa sekundära förflyttningar mellan medlemsstaterna för personer som ansöker om internationellt skydd när sådana förflyttningar endast motiveras av skillnader i de rättsliga ramarna.
- (13) **■** Medlemsstaterna bör ha befogenhet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser ***än de normer som fastställs i detta direktiv*** för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ansöker om internationellt skydd i en medlemsstat, om en sådan ansökan anses bygga på förutsättningen att personen i fråga antingen är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen, eller en person som ***uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande***.
- (14) De tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tillåts stanna inom medlemsstaternas territorier av skäl som inte hänför sig till ett behov av internationellt skydd utan efter en skönsmässig bedömning av ömmande eller humanitära skäl, faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv.
- (15) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹. Direktivet syftar särskilt till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten och de asylsökandes och deras medföljande familjemedlemmars rätt till asyl, och till att främja tillämpningen av artiklarna 1, 7, ***II***, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 och 35 i stadgan och bör således också genomföras på ett sätt som överensstämmer med detta ändamål.
- (16) När det gäller behandlingen av personer som omfattas av detta direktiv är medlemsstaterna bundna av sina skyldigheter enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i, ***särskilt de instrument som förbjuder diskriminering***.
- (17) Medlemsstaterna bör i första hand ta hänsyn till barnets bästa när de genomför detta direktiv, i enlighet med 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter.

Vid en bedömning av barnets bästa bör medlemsstaterna särskilt beakta principen om familjesammanhållning, den underåriges välfärd och sociala utveckling, trygghets- och säkerhetsöverbägganden och den underåriges synpunkter med hänsyn till hans eller hennes ålder och mognad.

¹ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (18) Begreppet familjemedlemmar bör breddas så att hänsyn tas till de särskilda omständigheter av olika slag som kan förekomma vid fall av beroendeställning och till den särskilda omsorg som bör ägnas åt att tillvarata barnets bästa.
- (19) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater, som fogats till **fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget**.
- (20) Erkännandet av flyktingstatus bör endast ses som en fastställelse av redan existerande rättigheter.
- (21) Samråd med FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) kan ge medlemsstaterna värdefull vägledning när det gäller att fastställa flyktingstatus enligt artikel 1 i Genèvekonventionen.
- (22) Det bör fastställas **normer** för definitionen och innebörden av flyktingstatus för att vägleda medlemsstaternas behöriga myndigheter vid tillämpningen av Genèvekonventionen.
- (23) Det är nödvändigt att införa gemensamma kriterier för när asylsökande kan erkännas som flyktingar i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen.
- (24) Det är särskilt nödvändigt att införa en gemensam uppfattning av följande begrepp: skyddsbehov på plats (sur place), upphov till skada och källor till skydd, internt skydd samt begreppet förföljelse, inklusive orsakerna till förföljelse.
- (25) Skydd kan ges **antingen** av staten **eller** av sådana parter eller organisationer, inklusive internationella organisationer, som uppfyller villkoren i detta direktiv och som kontrollerar en region eller ett större område på statens territorium, **samt har viljan och förmågan att erbjuda skydd**. Skyddet bör vara verksamt och **varaktigt** till sin natur.
- (26) Internt skydd **mot förföljelse eller allvarlig skada** bör vara faktiskt tillgängligt för sökanden i en del av ursprungslandet som han eller hon på ett säkert och lagligt sätt kan resa till och beviljas rätt till inresa i **samt där han eller hon rimligen kan förväntas stanna. I de fall då staten eller statens företrädare är de aktörer som utövar förföljelse bör det finnas en stark presumtion att sökanden inte kan ges effektivt skydd. Om sökanden är ett ensamkommande barn bör lämpliga omsorgs- och förmyndararrangemang som är för det ensamkommande barnets bästa utgöra en del av bedömningen av om effektivt skydd kan ges.**
- (27) När underåriga ansöker om internationellt skydd är det nödvändigt att medlemsstaterna vid sin prövning beaktar former av förföljelse som är specifika för barn.
- (28) Ett av villkoren för att kunna betraktas som flykting i den mening som avses i artikel 1.A i Genèvekonventionen är att det finns ett orsakssamband mellan **förföljelsegrunderna ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet**

till en viss samhällsgrupp **och förföljelserna eller** avsaknaden av ■ skydd mot **förföljelser**.

- (29) Det är också nödvändigt att införa ett gemensamt begrepp för förföljelsegrunden ”tillhörighet till viss samhällsgrupp”. Vid definitionen av en viss samhällsgrupp bör hänsyn tas till faktorer som hänger samman med sökandens kön, **inbegripet könsidentitet och sexuell läggning, som kan ha samband med vissa rättstraditioner eller seder som leder till t.ex. könsstympning, tvångssterilisering eller tvångsabort, i den mån de hör ihop med den sökandes välgrundade fruktan för förföljelse**.
- (30) Handlingar som är oförenliga med Förenta nationernas syften och principer anges i inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga och ingår bl.a. i Förenta nationernas resolutioner om åtgärder för terrorismbekämpning, enligt vilka handlingar, metoder och bruk som utgör terrorism strider mot Förenta nationernas syften och principer och att även avsiktlig finansiering, planering och anstiftan av terroristhandlingar är oförenliga med Förenta nationernas syften och principer.
- (31) Såsom anges i artikel 14 kan ”status” även innefatta flyktingstatus.
- (32) Det bör även fastställas **normer** för definitionen och innebörden av status som subsidiärt skyddsbehövande. Status som subsidiärt skyddsbehövande bör fungera som ett komplement till den status för skydd av flyktingar som finns i Genèvekonventionen.
- (33) Det är nödvändigt att införa **gemensamma** kriterier för att fastställa vilka av dem som ansöker om internationellt skydd som är berättigade till status som subsidiärt skyddsbehövande. Kriterierna bör hämtas från de internationella förpliktelserna enligt instrumenten för mänskliga rättigheter och från medlemsstaternas praxis.
- (34) Risker som en befolkningsgrupp i ett land eller ett segment av befolkningen överlag är utsatta för utgör i normalfallet i sig inte ett personligt hot som kan betecknas som allvarlig skada.
- (35) Familjemedlemmar kan, enbart på grund av sin relation till flyktingen, normalt komma att utsättas för förföljelse på ett sätt som kan utgöra grund för flyktingstatus.
- (36) Begreppet nationell säkerhet och allmän ordning omfattar också fall då en tredjelandsmedborgare är medlem i en sammanslutning som stöder internationell terrorism eller stöder en sådan sammanslutning.
- (36a) **Vid beslut om beviljande av de förmåner som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna ta lämplig hänsyn såväl till barnets bästa som till de särskilda omständigheterna för hur nära släktingar som redan befinner sig i medlemsstaten och som inte är familjemedlemmar till personer som beviljats internationellt skydd står i beroendeställning till den person som beviljats internationellt skydd. I undantagsfall, då en nära släkting till den person som beviljats internationellt skydd är en gift underårig som inte åtföljs av sin make eller maka, kan det anses vara bäst för den underåriga att han eller hon får vara tillsammans med sin ursprungliga familj.**

- (37) Hänsyn *bör tas* till *Stockholmsprogrammets* uppmaning om att inrätta en enhetlig status *för flyktingar och* personer som *beviljats* subsidiärt skydd, med undantag för de avvikelser som är nödvändiga och objektivt motiverade, *och personer som beviljats subsidiärt skydd bör* beviljas samma rättigheter och förmåner som *de som* flyktingar *beviljas enligt detta direktiv, och* på samma villkor som dessa.
- (38) Medlemsstaterna får, inom de gränser som följer av internationella åtaganden, föreskriva att beviljande av förmåner avseende tillträde till sysselsättning, sociala förmåner, hälso- och sjukvård samt tillgång till integrationsfrämjande åtgärder förutsätter att ett uppehållstillstånd har utfärdats.
- (39) För att personer som beviljats internationellt skydd på ett bättre sätt ska kunna tillgodogöra sig de rättigheter och förmåner som föreskrivs i direktivet i praktiken är det nödvändigt att ta hänsyn till deras specifika behov och de integrationsproblem de ställs inför. *Utan att det påverkar medlemsstaternas möjligheter att införa eller behålla förmånligare bestämmelser bör detta normalt inte leda till en förmånligare behandling än den som ges medlemsstatens medborgare.*
- (40) I detta sammanhang bör ansträngningar göras för att i synnerhet komma till rätta med sådana **■** problem som hindrar personer som beviljats internationellt skydd att i praktiken *ha* tillgång till arbetsmarknadsrelaterade utbildningsmöjligheter och fortbildning, *bland annat avseende ekonomiska problem.*
- (41) Detta direktiv är inte tillämpligt på ekonomiska förmåner från medlemsstaterna som beviljas för att främja utbildning.
- (42) Man bör överväga att vidta särskilda åtgärder för att på ett effektivt sätt lösa de praktiska svårigheter som personer som beviljats internationellt skydd ställs inför när det gäller att bestyrka utländska akademiska eller yrkesmässiga examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis, särskilt när dessa svårigheter beror på att personerna i fråga saknar nödvändig dokumentation eller inte kan bära de kostnader som är förknippade med erkännandeförfarandena.
- (43) Särskilt för att undvika socialt lidande är det lämpligt att personer som beviljats internationellt skydd, utan diskriminering och inom ramen för det sociala stödet, tillhandahålls tillräckliga sociala förmåner och medel för uppehälle.
- När det gäller socialt stöd bör villkoren och de närmare föreskrifterna för tillhandahållande av grundläggande förmåner till personer som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande fastställas i den nationella lagstiftningen. Möjligheten att begränsa förmånerna för personer som beviljats subsidiärt skydd till att gälla endast grundläggande förmåner bör tolkas så att detta begrepp omfattar åtminstone minimiinkomststöd, bistånd vid sjukdom och graviditet samt föräldrabistånd, i den mån dessa förmåner beviljas medborgare i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.*
- (44) Tillträde till hälso- och sjukvård, såväl fysisk som psykisk vård, bör garanteras personer som beviljats internationellt skydd.

- (45) Integrationsprogram för personer som *har* beviljats *flyktingstatus eller subsidiär skyddsstatus* bör så långt möjligt vara utformade på ett sätt som tar hänsyn till dessa personers särskilda behov och den speciella situation som de befinner sig i, *inbegripet i förekommande fall språkundervisning och information om de rättigheter och skyldigheter som är förbundna med deras skyddsstatus i den berörda medlemsstaten.*
- (46) Genomförandet av detta direktiv bör utvärderas regelbundet med särskilt beaktande av utvecklingen av medlemsstaternas internationella skyldigheter när det gäller non-refoulement samt utvecklingen av arbetsmarknaderna i medlemsstaterna och av de gemensamma grundläggande principerna för integration.
- (47) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa *normer* för medlemsstaternas beviljande av internationellt skydd till tredjelandsmedborgare och statslösa personer och innehållet i det beviljade skyddet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av direktivets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på *unionsnivå*, kan *unionen* vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i *EU-fördraget*. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47a) *I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning i fråga om området med frihet, säkerhet och rättvisa, vilket har fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i detta protokoll, deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av detta direktiv som därför varken är bindande för eller tillämpligt i dessa länder.*
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som fogas till fördraget om Europeiska unionen och *fördraget om Europeiska unionens funktionssätt*, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv som därför varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.
- (49) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som innebär en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (50) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende den tidsfrist för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i bilaga I del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I Allmänna bestämmelser

Artikel 1 Syfte

Syftet med detta direktiv är att införa **normer** för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som berättigade till internationellt skydd och för innehållet i det beviljade skyddet.

Artikel 2 Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) internationellt skydd: flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionerna i leden e och g.
- b) personer som är berättigade till internationellt skydd: personer som beviljats flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med definitionerna i leden e och g.
- c) Genèvekonventionen: Konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- d) flykting: en tredjelandsmedborgare som med anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till viss samhällsgrupp befinner sig utanför det land där han eller hon är medborgare och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill begagna sig av det landets skydd, eller en statslös person som av samma skäl som nämnts ovan befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare hade sin vanliga vistelseort och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill återvända dit och som inte omfattas av artikel 12.
- e) flyktingstatus: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som flykting.
- f) person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande: en tredjelandsmedborgare eller statslös person som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting, men där det finns grundad anledning att förmoda att den berörda personen, om han eller hon återsänds till sitt ursprungsland, eller, i fråga om en statslös person, till det land där han eller hon tidigare hade sin vanliga vistelseort, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada enligt artikel 15 och som inte omfattas av artikel 17.1 och 17.2 och som inte kan, eller på grund av en sådan risk inte vill begagna sig av det landets skydd.
- g) status som subsidiärt skyddsbehövande: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande.
- h) ansökan om internationellt skydd: en ansökan om skydd som ges in till en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare eller statslös person och där det finns skäl att anta att personen söker flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande och att denne inte uttryckligen ansöker om en annan typ av skydd som ligger utanför detta direktivs tillämpningsområde och som kan omfattas av en separat ansökan.

- i) sökande: en tredjelandsmedborgare eller statslös person som har ansökt om internationellt skydd och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut.
- j) familjemedlemmar: följande familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, om dessa familjemedlemmar befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet:
- Make eller maka till den person som beviljats internationellt skydd eller hans/hennes ogifta partner i en stadigvarande relation, om lagstiftningen eller sedvanerätten i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par på samma sätt som gifta enligt dess *lagstiftning om tredjelandsmedborgare*.
 - Underåriga barn till sådana par som avses i första strecksatsen eller till den person som beviljats internationellt skydd, på villkor att de är ogifta, men oavsett om de fötts inom eller utom äktenskapet eller adopterats enligt nationell lagstiftning.
-
- Fadern, modern eller någon annan vuxen ■ som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd enligt lag eller *nationell praxis i den berörda medlemsstaten* om den senare är underårig och ogift ■.
-
- k) underårig: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under arton år.
- l) ensamkommande barn: en underårig som anländer till en medlemsstats territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller *nationell praxis i den berörda medlemsstaten* ansvarar för honom/henne, så länge vederbörande inte faktiskt tas om hand av en sådan person; begreppet omfattar också en underårig som lämnas ensam utan medföljande vuxen efter det att han eller hon rest in på en medlemsstats territorium.
- m) uppehållstillstånd: tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat i enlighet med den statens lagstiftning och som ger en tredjelandsmedborgare eller statslös person rätt att uppehålla sig på dess territorium.
- n) ursprungsland: det land eller de länder där en person är medborgare eller, i fråga om statslösa personer, tidigare haft sin vanliga vistelseort.

Artikel 3 Förmånligare bestämmelser

Medlemsstaterna får införa eller behålla förmånligare bestämmelser för att fastställa vem som ska betraktas som flykting eller som en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för att fastställa innebörden av internationellt skydd, förutsatt att de är förenliga med detta direktiv.

KAPITEL II

Bedömning av ansökningar om internationellt skydd

Artikel 4

Bedömning av fakta och omständigheter

1. Medlemsstaterna får betrakta det som den sökandes skyldighet att så snart som möjligt lägga fram alla faktorer som behövs för att styrka ansökan om internationellt skydd. Det är medlemsstaternas skyldighet att i samarbete med den sökande bedöma de relevanta faktorerna i ansökan.
2. De faktorer som det hänvisas till i punkt 1 utgörs av den sökandes utsagor och alla handlingar som den sökande förfogar över angående den sökandes ålder, bakgrund, inklusive relevanta släktingars bakgrund, identitet, nationalitet(er), tidigare boplatser(-länder) och -ort(er), tidigare asylansökningar, resvägar och resehandlingar samt orsakerna till ansökan om internationellt skydd.
3. Bedömningen av en ansökan om internationellt skydd ska vara individuell, och följande ska beaktas:
 - a) Alla relevanta uppgifter om ursprungslandet vid den tidpunkt då beslut fattas om ansökan, inbegripet lagar och andra författningar i ursprungslandet samt det sätt på vilket dessa tillämpas.
 - b) De relevanta utsagor och handlingar som den sökande har lämnat, inklusive information om huruvida sökanden har varit eller kan bli utsatt för förföljelse eller allvarlig skada.
 - c) Sökandens personliga ställning och förhållanden, inklusive faktorer som bakgrund, kön och ålder, så att det kan bedömas huruvida de handlingar den sökande har blivit eller skulle kunna bli utsatt för, på grundval av sökandens personliga omständigheter, skulle innebära förföljelse eller allvarlig skada.
 - d) Om den sökande efter att ha lämnat ursprungslandet ägnat sig åt en verksamhet, vars enda syfte eller vars huvudsyfte var att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, ska man bedöma om denna verksamhet kommer att utsätta den sökande för förföljelse eller allvarlig skada om han eller hon återvänder till landet.
 - e) Om man rimligen kan förvänta sig att den sökande begagnar sig av skyddet i ett annat land där han eller hon kan hävda medborgarskap.
4. Det faktum att den sökande redan har varit utsatt för förföljelse eller annan allvarlig skada, eller för direkta hot om sådan förföljelse eller sådan skada, är en allvarlig indikation på att den sökandes fruktan för förföljelse är välgrundad eller att det finns en verklig risk för att han eller hon kommer att lida allvarlig skada, såvida det inte finns goda skäl till att anta att sådan förföljelse eller allvarlig skada inte kommer att upprepas.

5. När medlemsstaterna tillämpar principen att det är den sökandes skyldighet att styrka sin ansökan om internationellt skydd, och den sökandes uppgifter inte kan styrkas av skriftliga eller andra bevis, ska sådana uppgifter inte behöva bekräftas om följande villkor är uppfyllda:
- Sökanden har gjort en genuin ansträngning för att styrka sin ansökan.
 - Alla relevanta faktorer som den sökande förfogar över har lagts fram och en tillfredsställande förklaring har lämnats till varför andra relevanta faktorer saknas.
 - Sökandens uppgifter befinns vara sammanhängande och rimliga och strider inte mot tillgänglig specifik och allmän information som rör den sökandes ärende.
 - Sökanden har ansökt om internationellt skydd så tidigt som möjligt, såvida inte sökanden kan framföra goda skäl till varför han eller hon inte gjort det.
 - Sökandens allmänna trovärdighet är fastställd.

Artikel 5 Internationellt skyddsbehov ”sur place”

- En välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada kan grunda sig på händelser som har ägt rum efter det att sökanden lämnade ursprungslandet.
- En välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada kan grunda sig på verksamhet som sökanden ägnat sig åt sedan han eller hon lämnade ursprungslandet, i synnerhet om det kan fastställas att den verksamhet som åberopas är ett uttryck för och en fortsättning på åsikter eller en inställning som sökanden hade i ursprungslandet.
- Utan att det påverkar Genèvekonventionen får medlemsstaterna besluta att en sökande som lämnar in en efterföljande ansökan normalt inte ska beviljas flyktingstatus om risken för förföljelse grundar sig på omständigheter som den sökande genom eget beslut har skapat efter att ha lämnat ursprungslandet.

Artikel 6 Aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada

Aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada omfattar

- staten,
- parter eller organisationer som kontrollerar staten eller en betydande del av statens territorium,
- grupper som inte företräder staten, om det kan bevisas att aktörer enligt leden a och b, inklusive internationella organisationer, är oförmögna eller ovilliga att tillhandahålla skydd mot förföljelse eller allvarlig skada enligt artikel 7.

Artikel 7
Aktörer som ger skydd

1. Skydd mot förföljelse eller allvarlig skada ■ kan endast ges av
 - a) staten, eller
 - b) parter eller organisationer, inklusive internationella organisationer, som kontrollerar staten eller en betydande del av statens territorium **förutsatt att dessa är villiga och kapabla att *erbjuda skydd i enlighet med punkt 2.***
2. **Detta skydd måste vara** verksamt och varaktigt **till sin natur. Ett sådant** skydd ges normalt när aktörerna enligt **punkt 1 a och b** vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att en person förföljs eller lider allvarlig skada, bl.a. genom att ombesörja att det finns ett effektivt rättssystem för avslöjande, åtal och bestraffning av handlingar som innebär förföljelse eller allvarlig skada, och sökanden har tillgång till detta skydd.
3. När medlemsstaterna bedömer om en internationell organisation kontrollerar en stat eller en betydande del av statens territorium och ger skydd enligt punkt 2, ska de beakta alla riktlinjer som kan finnas i rådets relevanta rättsakter.

Artikel 8
Internt skydd

1. Medlemsstaterna får som ett led i bedömningen av en ansökan om internationellt skydd besluta att en sökande inte är i behov av internationellt skydd om han eller hon **i någon del av ursprungslandet**
 - a) **inte känner någon välgrundad fruktan för förföljelse eller löper någon verklig risk för att lida allvarlig skada, eller**
 - b) har tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada enligt definitionen i artikel 7 ■och han eller hon på ett säkert och lagligt sätt kan resa till och beviljas rätt till inresa **i den delen av landet och rimligen kan förväntas stanna där.**
2. Vid prövning av om en sökande **känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada, eller har** tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada i någon del av ursprungslandet i enlighet med punkt 1, ska medlemsstaterna, när de fattar beslut om ansökan, beakta de allmänna omständigheter som råder i den delen av landet och sökandens personliga förhållanden **i enlighet med artikel 4.** För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att exakt och aktuell information inhämtas från **relevanta** källor, såsom UNHCR och Europeiska stödkontoret för asylfrågor.

KAPITEL III
Förutsättningar för att betraktas som flykting

Artikel 9
Förföljelse

1. För att betraktas som förföljelse enligt lydelsen i artikel 1 A i Genèvekonventionen krävs att handlingarna i fråga
 - a) är tillräckligt allvarliga till sin natur eller på grund av sin upprepning för att innebära en allvarlig överträdelse av de grundläggande mänskliga rättigheterna, särskilt de rättigheter från vilka det inte går att göra undantag enligt artikel 15.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, eller
 - b) är en ackumulation av olika åtgärder, däribland sådana överträdelser av de mänskliga rättigheterna som är tillräckligt allvarliga för att påverka en individ på ett liknande sätt som i led a.
2. Förföljelse, enligt punkt 1, kan bl.a. ta sig uttryck i
 - a) fysiskt eller psykiskt våld, inklusive sexuellt våld,
 - b) rättsliga, administrativa, polisiära och/eller judiciella åtgärder som i sig är diskriminerande eller som genomförs på ett diskriminerande sätt,
 - c) åtal eller straff som är oproportionerliga eller diskriminerande,
 - d) ett avslag i fråga om rättsligt överklagande som resulterar i ett oproportionerligt eller diskriminerande straff,
 - e) åtal eller straff för vägran att utföra militärtjänst i en konflikt om fullgörandet av militärtjänst skulle innefatta brott eller handlingar som omfattas av undantagsklausulerna i artikel 12.2,
 - f) köns- eller barnspecifika handlingar.
3. Enligt **artikel 2 d** måste det finnas ett samband mellan de skäl som anges i artikel 10 och den förföljelse som anges i punkt 1 eller avsaknaden av skydd mot sådan förföljelse.

Artikel 10
Skäl till förföljelsen

1. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till följande faktorer vid bedömningen av skälen till förföljelsen:
 - a) Begreppet ras ska särskilt omfatta hudfärg, härkomst eller tillhörighet till en viss etnisk grupp.

- b) Begreppet religion ska särskilt omfatta teistiska, icke-teistiska och ateistiska trosuppfattningar, deltagande i eller avstående från deltagande i formella privata eller offentliga gudstjänster, enskilt eller tillsammans med andra, samt andra religiösa handlingar eller åsiktsyttringar, eller former av personligt eller gemensamt handlande grundat på eller påbjudet genom någon trosriktning.
- c) Begreppet nationalitet ska inte bara omfatta medborgarskap eller avsaknad av medborgarskap, utan ska särskilt omfatta tillhörighet till en grupp som definieras genom dess kulturella, etniska eller språkliga identitet, gemensamma geografiska ursprung eller politiska bakgrund eller dess förbindelser med befolkningen i en annan stat.
- d) En grupp ska anses utgöra en särskild samhällsgrupp, särskilt när
 - gruppens medlemmar har en gemensam väsentlig egenskap eller en gemensam bakgrund som inte kan ändras eller har en gemensam egenskap eller övertygelse som är så grundläggande för identiteten eller samvetet att de inte får tvingas avsvära sig den, och
 - gruppen har en särskild identitet i det berörda landet eftersom den uppfattas som annorlunda av omgivningen.

Beroende på omständigheterna i ursprungslandet kan en särskild samhällsgrupp omfatta en grupp grundad på en gemensam egenskap, t.ex. sexuell läggning. Sexuell läggning får inte tolkas så att det innefattar handlingar som anses brottsliga enligt medlemsstaternas nationella lagstiftning. Vid bedömningen av om en person ska anses tillhöra en viss samhällsgrupp eller när ett karakteristiskt drag hos en sådan grupp ska fastställas ska vederbörlig hänsyn tas till könsrelaterade aspekter, ***inbegripet könsidentitet***.

- e) Begreppet politisk åskådning ska särskilt inbegripa när någon har en åsikt, tanke eller tro i en fråga som rör de potentiella aktörer som utövar förföljelse enligt artikel 6 och deras politik eller metoder, oavsett om sökanden har handlat i linje med denna åsikt, tanke eller tro.
2. Vid bedömningen av huruvida en sökande har en välgrundad fruktan för förföljelse är det irrelevant huruvida sökanden faktiskt har de egenskaper i fråga om ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politisk åskådning som är skälet till förföljelsen, om en sådan egenskap tillskrivs den sökande av den som utövar förföljelsen.

Artikel 11 Upphörande

- 1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska upphöra att vara en flykting om han eller hon
 - a) av fri vilja på nytt begagnar sig av det lands skydd vari han eller hon är medborgare, eller

- b) efter att ha förlorat sitt medborgarskap av fri vilja förvärvar det på nytt, eller
 - c) förvärvar ett nytt medborgarskap, och kommer i åtnjutande av det landets skydd, eller
 - d) av fri vilja återvänder för att bosätta sig i det land som han eller hon lämnat eller fortsatt att uppehålla sig utanför på grund av fruktan för förföljelse, eller
 - e) inte längre kan fortsätta att vägra att begagna sig av skyddet i det land där han eller hon är medborgare eftersom de omständigheter som ledde till att han eller hon erkändes som flykting inte längre föreligger, eller
 - f) utan att äga medborgarskap i något land, kan återvända till det land där han eller hon tidigare hade sin vanliga vistelseort, eftersom de omständigheter som ledde till att han eller hon erkändes som flykting inte längre föreligger.
2. Vid tillämpningen av leden e och f i punkt 1 ska medlemsstaterna beakta huruvida omständigheterna har ändrats så väsentligt och varaktigt att flyktingens fruktan för förföljelse inte längre kan anses välgrundad.
3. Leden e och f i punkt 1 ska inte tillämpas på flyktingar som kan åberopa tungt vägande skäl grundade på tidigare förföljelse för att inte vilja begagna sig av det lands skydd vari han eller hon är medborgare eller, om det är fråga om en statslös person, det land där han eller hon tidigare hade sin varaktiga vistelseort.

Artikel 12 Undantag

1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person kan inte ges flyktingstatus om
- a) han eller hon omfattas av artikel 1 D i Genèvekonventionen, som handlar om skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än UNHCR; om sådant skydd eller bistånd av något skäl har upphört, utan att de berörda personernas ställning har fastställts slutgiltigt i enlighet med de relevanta resolutioner som antagits av FN:s generalförsamling, ska dessa personer automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i detta direktiv,
 - b) han eller hon av de behöriga myndigheterna i bosättningslandet tillerkänns samma rättigheter och skyldigheter som följer med medborgarskap i det landet eller rättigheter och skyldigheter som motsvarar dessa.
2. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person kan inte ges flyktingstatus om det finns synnerliga skäl för att anta att
- a) han eller hon har förövat ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,
 - b) han eller hon har förövat ett grovt icke-politiskt brott utanför tillflyktslandet innan vederbörande fick tillträde till det landet som flykting, vilket innebär den tidpunkt

då uppehållstillstånd utfärdades på grundval av beviljad flyktingstatus; särskilt grymma handlingar, även om de begåtts i förment politiskt syfte, får betecknas som allvarliga icke-politiska brott,

- c) han eller hon har gjort sig skyldig till gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser enligt inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga.
3. Punkt 2 gäller personer som anstiftar eller på annat sätt deltar i förövandet av de brott eller gärningar som nämns däri.

KAPITEL IV Flyktingstatus

Artikel 13 Beviljande av flyktingstatus

Medlemsstaterna ska bevilja en tredjelandsmedborgare eller en statslös person flyktingstatus om han eller hon kan betraktas som flykting enligt kapitlen II och III.

Artikel 14 Återkallande av, upphävande av eller vägran att förnya flyktingstatus

1. När det gäller ansökningar om internationellt skydd som lämnats efter ikraftträdandet av direktiv 2004/83/EG ska medlemsstaterna återkalla, upphäva eller vägra att förnya en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons flyktingstatus som beviljats av ett regeringsorgan, ett förvaltningsrättsligt organ, en domstol eller ett domstolsliknande organ om vederbörande inte längre är flykting enligt artikel 11.
2. Utan att det påverkar flyktingens skyldighet enligt artikel 4.1 att uppge alla relevanta fakta och lämna alla relevanta handlingar som han eller hon förfogar över, ska den medlemsstat som har beviljat flyktingstatus i varje enskilt fall bevisa att den berörda personen har upphört att vara eller aldrig har varit flykting enligt punkt 1 i denna artikel.
3. Medlemsstaterna ska återkalla, upphäva eller vägra att förnya en tredjelandsmedborgares eller statslös persons flyktingstatus om de berörda medlemsstaterna efter beviljandet av flyktingstatus fastställer att vederbörande
 - a) inte skulle ha getts eller inte kan ges flyktingstatus i enlighet med artikel 12,
 - b) har förvrängt eller utelämnat fakta, inklusive användning av falska handlingar, och detta varit avgörande för beviljandet av flyktingstatus.
4. Medlemsstater får återkalla, upphäva eller vägra att förnya status som beviljats en flykting av ett regeringsorgan, ett förvaltningsrättsligt organ, en domstol eller ett domstolsliknande organ om
 - a) det finns skälig anledning att betrakta vederbörande som en fara för säkerheten i den medlemsstat där han eller hon befinner sig, eller

- b) vederbörande utgör en samhällsfara i medlemsstaten i fråga med hänsyn till att han eller hon genom en lagakraftvunnen dom har dömts för ett synnerligen allvarligt brott.
5. I de situationer som beskrivs i punkt 4 får medlemsstaterna besluta att inte bevilja status för en flykting om ett sådant beslut ännu inte har fattats.
6. Personer som omfattas av punkt 4 eller 5 ska ha de rättigheter som anges i eller som liknar dem som anges i artiklarna 3, 4, 16, 22, 31, 32 och 33 i Genèvekonventionen om de befinner sig i medlemsstaten.

KAPITEL V

Förutsättningar för att betraktas som subsidiärt skyddsbehövande

Artikel 15

Allvarlig skada

Allvarlig skada utgörs av

- a) dödsstraff eller avrättning, eller
- b) tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av en sökande i ursprungslandet, eller
- c) allvarligt och personligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt.

Artikel 16

Upphörande

- 1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska upphöra att uppfylla kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, då de omständigheter som ledde till att status som subsidiärt skyddsbehövande beviljades inte längre föreligger, eller har ändrats i sådan grad att skydd inte längre behövs.
- 2. Vid beaktande av punkt 1 ska medlemsstaterna ta hänsyn till om omständigheterna har ändrats så väsentligt och varaktigt att personen som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande inte längre är utsatt för en verklig risk för allvarlig skada.
- 3. Punkt 1 ska inte tillämpas på personer som beviljats subsidiärt skydd och som kan åberopa tungt vägande skäl grundade på tidigare allvarlig skada för att inte vilja begagna sig av det lands skydd vari han eller hon är medborgare eller, om det är fråga om en statslös person som inte är medborgare i något land, det land där han eller hon tidigare hade sin varaktiga vistelseort.

Artikel 17 Undantag

1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person uppfyller inte kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande om det finns synnerliga skäl för att anse att
 - a) han eller hon har förövat ett brott mot freden, krigsförbrytelse eller brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,
 - b) han eller hon har förövat ett allvarligt brott,
 - c) han eller hon har gjort sig skyldig till gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser enligt inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga,
 - d) han eller hon utgör en fara för samhället eller säkerheten i den medlemsstat där han eller hon befinner sig.
2. Punkt 1 gäller personer som anstiftar eller på annat sätt deltar i förövandet av de brott eller gärningar som nämns däri.
3. Medlemsstaterna får besluta att en tredjelandsmedborgare eller en statslös person inte uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande om vederbörande innan han eller hon fick tillträde till medlemsstaten har begått ett eller flera brott som inte omfattas av punkt 1, men som skulle ha gett fängelsestraff om de hade begåtts i den berörda medlemsstaten, och han eller hon lämnade sitt ursprungsland endast för att undvika påföljder för dessa brott.

KAPITEL VI Status som subsidiärt skyddsbehövande

Artikel 18 Beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande

Medlemsstaterna ska bevilja en tredjelandsmedborgare eller en statslös person status som subsidiärt skyddsbehövande om han eller hon uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande enligt kapitlet II och V.

Artikel 19 Återkallande av, upphävande av eller vägran att förnya status som subsidiärt skyddsbehövande

1. När det gäller ansökningar om internationellt skydd som lämnats efter **ikraftträdandet av direktiv 2004/83/EG** ska medlemsstaterna återkalla, upphäva eller vägra att förnya en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons status som subsidiärt skyddsbehövande som beviljats av ett regeringsorgan, ett förvaltningsrättsligt organ, en domstol eller ett domstolsliknande organ om vederbörande inte längre uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande enligt artikel 16.

2. Medlemsstaterna får återkalla, upphäva eller vägra att förnya en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons status som subsidiärt skyddsbehövande som beviljats av ett regeringsorgan, ett förvaltningsrättsligt organ, en domstol eller ett domstolsliknande organ om han eller hon, efter det att status som subsidiärt skyddsbehövande beviljats, inte längre uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 17.3.
3. Medlemsstaterna ska återkalla, upphäva eller vägra att förnya en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons status som subsidiärt skyddsbehövande om
 - a) han eller hon efter beviljandet av status som subsidiärt skyddsbehövande inte borde ha betecknats som eller inte längre uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 17.1 och 17.2,
 - b) han eller hon har förvrängt eller utelämnat fakta, inklusive användning av falska handlingar, och detta varit avgörande för att bevilja status som subsidiärt skyddsbehövande.
4. Utan att det påverkar tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens skyldighet enligt artikel 4.1 att uppge alla relevanta fakta och lämna alla relevanta handlingar som han eller hon förfogar över ska den medlemsstat som har beviljat status som subsidiärt skyddsbehövande i varje enskilt fall bevisa att den berörda personen inte längre uppfyller eller aldrig har uppfyllt kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel.

KAPITEL VII

Innebörden av internationellt skydd

Artikel 20

Allmänna bestämmelser

1. Detta kapitel ska inte påverka de rättigheter som följer av Genèvekonventionen.
2. Detta kapitel ska tillämpas på både flyktingar och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, om inte något annat anges.
3. Vid genomförandet av detta kapitel ska medlemsstaterna beakta situationen för utsatta personer, till exempel underåriga, ensamkommande barn, funktionshindrade, äldre, gravida, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel, personer med mentala *störningar* och personer som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.
4. Punkt 3 ska endast gälla de personer som man finner har särskilda behov efter en individuell bedömning av deras situation.

5. Medlemsstaterna ska i första hand se till barnets bästa vid genomförandet av de bestämmelser i detta kapitel som rör underåriga.

Artikel 21 Skydd mot avvisning

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med sina internationella förpliktelser respektera principen om non-refoulement.
2. Om det inte är förbjudet enligt de internationella förpliktelser som avses i punkt 1 får medlemsstaterna avvisa en flykting, vare sig denne formellt erkänts eller ej, om
 - a) det finns skälig anledning att betrakta vederbörande som en fara för säkerheten i den medlemsstat där han eller hon befinner sig, eller
 - b) vederbörande utgör en samhällsfara i medlemsstaten i fråga med hänsyn till att han eller hon genom en lagakraftvunnen dom har dömts för ett synnerligen allvarligt brott.
3. Medlemsstaterna får återkalla, upphäva eller vägra att förnya eller bevilja ett uppehållstillstånd för en flykting om han eller hon omfattas av punkt 2.

Artikel 22 Information

Medlemsstaterna ska, så snart som möjligt efter det att respektive skyddsstatus beviljats personer som är berättigade till internationellt skydd, ge dessa personer tillgång till information på ett språk som de *förstår eller* rimligen kan förväntas förstå om de rättigheter och skyldigheter som är förbundna med den statusen.

Artikel 23 Sammanhållning av familjer

1. Medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad.
2. Medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla detta skydd, får ansöka om de förmåner som avses i *artiklarna 24–35* i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte vara tillämpliga om familjemedlemmen undantas eller skulle undantas från internationellt skydd enligt kapitlen III och V.
4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna vägra, inskränka eller återkalla förmånerna med hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen.
5. Medlemsstaterna får besluta att denna artikel även ska gälla andra nära släktingar som levde tillsammans som en del av familjen vid tidpunkten för avfärden från

ursprungslandet, och som då för sin försörjning var helt eller delvis beroende av den person som beviljats internationellt skydd.

Artikel 24 Uppehållstillstånd

1. Så snart som möjligt efter det att **internationellt skydd** har beviljats, ska medlemsstaterna till de personer som beviljats internationellt skydd utfärda ett uppehållstillstånd som ska gälla i minst tre år och vara förnybart om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.3.

Utan att det påverkar tillämpningen av **artikel 23.1** kan det uppehållstillstånd som skall utfärdas till familjemedlemmarna till de personer som **innehär flyktingstatus** vara giltigt i mindre än tre år och vara förnybart.

2. ***Så snart som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats ska medlemsstaterna till de personer som har beviljats subsidiär skyddsstatus och deras familjemedlemmar utfärda ett förnybart uppehållstillstånd som ska gälla i minst ett år och, om det förnyas, i minst två år, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat.***

Artikel 25 Resedokument

1. Medlemsstaterna ska till personer som innehär flyktingstatus utfärda resedokument i den form som anges i bilagan till Genèvekonventionen, för resor utanför deras territorier, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat.
2. Medlemsstaterna ska till personer som innehär status som subsidiärt skyddsbehövande och som inte kan få ett nationellt pass, utfärda dokument som gör det möjligt för dem att resa utanför deras territorium, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat.

Artikel 26 Tillträde till arbetsmarknaden

1. Medlemsstaterna ska ge personer som beviljats internationellt skydd rätt att vara anställda eller bedriva verksamhet som egenföretagare, med förbehåll för de bestämmelser som allmänt tillämpas för yrket och för anställning i offentlig tjänst, omedelbart efter det att skyddet har beviljats.
2. Medlemsstaterna ska se till att personer som beviljats internationellt skydd erbjuds aktiviteter såsom arbetsmarknadsrelaterad utbildning för vuxna, yrkesutbildning, inklusive fortbildningskurser för uppdatering av yrkeskunskaper, arbetsplatspraktik och rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar på likvärdiga villkor som egna medborgare.

3. Medlemsstaterna ska sträva efter att främja möjligheterna för personer som beviljats internationellt skydd att få *fullständig* tillgång till *sådan verksamhet* som avses i punkt 2 ■ .
4. Gällande lagstiftning i medlemsstaterna om ersättning, tillgång till sociala trygghetssystem vid verksamhet som anställd eller egenföretagare samt övriga anställningsvillkor ska tillämpas.

Artikel 27 Tillträde till utbildning

1. Medlemsstaterna ska fullt ut ge alla underåriga som har beviljats internationellt skydd tillträde till utbildningssystemet på samma villkor som egna medborgare.
2. Medlemsstaterna ska ge vuxna som har beviljats internationellt skydd tillträde till utbildningssystemet, fortbildning och omskolning, på samma villkor som tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaten.

Artikel 28

Tillgång till förfaranden för erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som har beviljats internationellt skydd behandlas på samma sätt som egna medborgare i samband med gällande förfaranden för erkännande av utländska akademiska eller yrkesmässiga examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.
2. Medlemsstaterna ska sträva efter att *underlätta en fullständig tillgång för* personer som har beviljats internationellt skydd som inte kan styrka sina kvalifikationer ■ till lämpliga system för bedömning, validering och godkännande av deras tidigare utbildning. Alla eventuella sådana åtgärder ska vara förenliga med artiklarna 2.2 och 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer¹.

■

Artikel 29 Sociala förmåner

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som åtnjuter internationellt skydd i den medlemsstat som har beviljat sådant skydd får samma nödvändiga sociala stöd som det som tillhandahålls medborgare i den medlemsstaten.
2. ***Genom undantag från den allmänna regel som fastställs i punkt 1 får medlemsstaterna begränsa det sociala stödet till personer som beviljats subsidiär skyddsstatus till att gälla endast grundläggande förmåner som då ska tillhandahållas på samma nivåer och på samma villkor som för medborgare.***

¹ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

Artikel 30
Hälso- och sjukvård

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som åtnjuter internationellt skydd har tillträde till hälso- och sjukvård på samma villkor som medborgare i den medlemsstat som har beviljat sådant skydd.
2. Medlemsstaterna ska, på samma villkor som för medborgare i den medlemsstat som har beviljat *skydd*, ge lämplig hälso- och sjukvård, inklusive *behandling av mentala störningar* när så behövs, till personer som har beviljats internationellt skydd och som har särskilda behov, till exempel gravida kvinnor, personer med funktionshinder, personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld eller underåriga som varit utsatta för någon form av övergrepp, försummelse, utnyttjande, tortyr eller grym, omänsklig och förnedrande behandling eller som har drabbats av väpnade konflikter.

Artikel 31
Ensamkommande barn

1. Så snabbt som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats, ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att ensamkommande barn företräds av en förmyndare eller vid behov av en organisation som är ansvarig för underårigas vård och välbefinnande, eller av varje annan form av lämplig representation, inbegripet den som grundas på lagstiftning eller ett rättsligt avgörande.
2. Medlemsstaterna ska vid genomförandet av detta direktiv se till att den underåriges behov tillgodoses på ett korrekt sätt av den förmyndare eller företrädare som utsetts. De behöriga myndigheterna ska göra regelbundna utvärderingar av detta.
3. Medlemsstaterna ska se till att ensamkommande barn placeras antingen
 - a) hos vuxna släktingar, eller
 - b) i en fosterfamilj, eller
 - c) i förläggningar som utformats särskilt för att ta emot underåriga, eller
 - d) i andra typer av inkvartering som är lämpliga för underåriga.I detta sammanhang ska barnets åsikter beaktas i förhållande till dess ålder och mognad.
4. Så långt det är möjligt ska syskon hållas samman, med beaktande av den berörde underåriges bästa, särskilt hans eller hennes ålder och mognad. Ensamkommande barn ska byta inkvartering så sällan som möjligt.
5. *Om ett ensamkommande barn beviljas internationellt skydd och spårningen av familjemedlemmar inte redan har påbörjats, ska* medlemsstaterna så snabbt som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats *börja* spåra det ensamkommande barnets familj, och i detta sammanhang värna om den underåriges

bästa. *Om spårningen av en familjemedlem redan har påbörjats ska medlemsstaterna om nödvändigt fortsätta spårningsarbetet.* Om den underåriges liv eller integritet hotas, eller nära släktingars, särskilt om dessa är kvar i ursprungslandet, är det viktigt att se till att insamling, behandling och spridning av uppgifter om dessa personer sker konfidentiellt.

6. Personer som arbetar med ensamkommande barn ska ha fått och fortsätta att få lämplig utbildning om barnens behov.

Artikel 32 Tillgång till bostad

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som beviljats internationellt skydd har tillgång till bostad på likvärdiga villkor som för andra tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta inom deras territorium.
2. *Om* medlemsstaterna *tillåter en nationell utplaceringspraxis för personer som beviljats internationellt skydd*, ska *de* sträva efter att genomföra en politik som syftar till att förebygga diskriminering av personer som beviljats internationellt skydd och till att garantera lika möjligheter när det gäller tillgång till bostad.

Artikel 33 Rätt till fri rörlighet inom medlemsstaten

Medlemsstaterna ska tillåta fri rörlighet inom sina territorier för personer som har beviljats internationellt skydd på samma villkor och med samma begränsningar som för andra tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta inom deras territorium.

Artikel 34 Tillgång till integrationsfrämjande åtgärder

■ För att underlätta integrationen i samhällslivet av personer som har beviljats internationellt skydd ska medlemsstaterna säkerställa tillgång till sådana integrationsprogram som de finner lämpliga för att ta hänsyn till de särskilda behoven för personer som har beviljats *flyktingstatus eller subsidiär skyddsstatus*, eller skapa villkor som säkerställer tillgång till sådana program.

Artikel 35 Återvandring

■ Medlemsstaterna får ge bidrag till personer som har beviljats internationellt skydd och som vill återvändra.

KAPITEL VIII Administrativt samarbete

Artikel 36 Samarbete

Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt och meddela dennas adress till kommissionen. Kommissionen ska i sin tur vidarebefordra uppgifterna till övriga medlemsstater.

Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att inrätta ett direkt samarbete, som även omfattar utbyte av information mellan behöriga myndigheter.

Artikel 37 Personal

Medlemsstaterna ska se till att myndigheter och andra organisationer som ansvarar för att genomföra detta direktiv har fått tillräcklig utbildning och att de ska vara bundna av tystnadsplikt enligt den nationella lagstiftningen när det gäller alla uppgifter som de får kännedom om i samband med sitt arbete.

KAPITEL IX Slutbestämmelser

Artikel 38 Rapporter

1. Senast den ...* ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv och vid behov föreslå eventuella ändringar. **Sådana förslag till ändringar ska i första hand avse artiklarna 2 och 7.** Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna all information som behövs för att utarbeta rapporten senast den ...**.
2. Efter det att rapporten överlämnats ska kommissionen minst en gång vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 39 Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa **artiklarna 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 och 35 senast den ...***. De ska genast översända texten till dessa bestämmelser **■** till kommissionen **tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.**

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar, författningar och andra administrativa bestämmelser till det direktiv som upphävts genom det här direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur

* EUT: Vänligen för in datumet: 42 månader efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning.

** EUT: Vänligen för in datumet: 36 månader efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning.

* EUT: Vänligen för in datumet: 24 månader efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning.

hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de viktigaste bestämmelserna i nationell lagstiftning som omfattas av detta direktiv **■**.

Artikel 40 Upphävande

För de medlemsstater som är bundna av det här direktivet ska direktiv 2004/83/EG **upphävas** med verkan från och med [dagen efter den dag som anges i **artikel 39.1** första stycket i det här direktivet]*, dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristen för införlivande i nationell lagstiftning av det direktiv som anges i bilaga I, del B.

För de medlemsstater som är bundna av det här direktivet ska hänvisningar till det upphävda direktivet **■** anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 41 Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artiklarna 1, 2, 4, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 och 35 ska tillämpas från [dagen efter den dag som anges i artikel **39.1** första stycket]*.

Artikel 42 Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna **i enlighet med fördragen**.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Del A

Upphävt direktiv
(jfr artikel 40)

Rådets direktiv 2004/83/EG

(EUT L 304, 30.9.2004, s. 12)

Del B

Frist för införlivande i nationell rätt
(jfr artikel 39)

Direktiv	Införlivandefrist
2004/83/EC	10 oktober 2006

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2004/83/EG	Föreliggande direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledningsfrasen	Artikel 2, inledningsfrasen
Artikel 2 a	Artikel 2 a
-	Artikel 2 b
Artikel 2 b–g	Artikel 2 c–h
-	Artikel 2 i
Artikel 2 h	Artikel 2 j första och andra strecksatsen
-	Artikel 2 j tredje, fjärde och femte strecksatsen
-	Artikel 2 k
Artikel 2 i	Artikel 2 l
Artikel 2 j	Artikel 2 m
Artikel 2 k	Artikel 2 n
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1–8.2	Artikel 8.1–8.2
Artikel 8.3	-
Artikel 9	Artikel 9

Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11.1–11.2	Artikel 11.1–11.2
-	Artikel 11.3
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16.1–16.2	Artikel 16.1–16.2
-	Artikel 16.3
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20.1–20.5	Artikel 20.1–20.5
Artikel 20.6–20.7	-
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23.1	Artikel 23.1
Artikel 23.2 första stycket	Artikel 23.2 första stycket
Artikel 23.2 andra stycket	-
Artikel 23.2 tredje stycket	-
Artikel 23.3–23.5	Artikel 23.3–23.5
Artikel 24.1	Artikel 24.1

Artikel 24.2	-
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26.1–26.3	Artikel 26.1–26.3
Artikel 26.4	-
Artikel 26.5	Artikel 26.4
Artikel 27.1–27.2	Artikel 27.1–27.2
Artikel 27.3	Artikel 28.1
-	Artikel 28.2–28.3
Artikel 28.1	Artikel 29.1
Artikel 28.2	-
Artikel 29.1	Artikel 30.1
Artikel 29.2	-
Artikel 29.3	Artikel 30.2
Artikel 30	Artikel 31
Artikel 31	Artikel 32
Artikel 32	Artikel 33
Artikel 33	Artikel 34
Artikel 34	Artikel 35
Artikel 35	Artikel 36
Artikel 36	Artikel 37
Artikel 37	Artikel 38
Artikel 38	Artikel 39
-	Artikel 40
Artikel 39	Artikel 41

Artikel 40

–

–

Artikel 42

Bilaga I

Bilaga II

MOTIVERING

Kommissionens förslag till omarbetning av det ursprungliga direktivet 2004/83/EG är en del i arbetet med att senast 2012 införa en gemensam europeisk asylpolitik. Vid behandlingen av det ursprungliga direktivet fick Europaparlamentet enbart yttra sig. Denna gång, i och med Lissabonfördragets ikraftträdande, är parlamentet medbeslutande. Det förslag som nu föreläggs kammaren är ett resultat av sex informella treparts möten, vilka förhoppningsvis kommer att leda till en överenskommelse vid första behandlingen.

Det befintliga direktivet innehåller två huvudfaktorer: **vad som krävs för att någon ska beviljas** flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, och **innehållet** i detta skydd i form av vistelse, sysselsättning och sociala rättigheter i den medlemsstat som ansvarar för skyddet.

Kommissionen lade fram **förslaget till omarbetning** (direktiv KOM(2009)0551/2) som ett resultat av översynen av det tidigare direktivet och framväxande rättspraxis. Det är uppenbart att det finns stora skillnader i praxis mellan medlemsstaterna i fråga om hur det befintliga direktivet genomförs. Detta leder till mycket varierande erkännandegrader generellt sett och medför en risk för fortsatta sekundära förflyttningar bland asylsökande. Vissa av dessa skillnader kan hanteras genom ett förbättrat samarbete, där det nya Europeiska stödkontoret för asylfrågor bör spela en huvudroll, men det behövs också ett förtydligande av lagstiftningsramen, dvs. själva direktivet, i syfte att ge en starkare och tydligare ram för genomförandet.

En viktig ändring som föreslås här är att föra de två skyddskategorierna närmare varandra och därmed i regel hänvisa till *personer som är berättigade till internationellt skydd*. Detta kommer att påminna genomförandemyndigheter om att de två skyddskategorierna är kompletterande – subsidiärt skydd är inte mindre viktigt för den person som riskerar allvarlig skada om han eller hon återvänder till sitt ursprungsland. Förslaget syftar också till att föra de rättigheter som skyddet innebär närmare varandra, av vilka tillgång till arbetsmarknaden skulle kunna anses vara den viktigaste. I de flesta medlemsstater är skillnaden mellan de två grupperna redan mycket liten. Det finns dock risk för skillnader i behandling på tre områden: sociala förmåner (här återspeglas den oförändrade situationen – social trygghet behandlas i det därmed sammanhängande skälet), integrationsåtgärder och uppehållstillstånd – även om vissa framsteg har gjorts på det sistnämnda området, där en förnyelse efter ett år för de personer som har beviljats sekundärt skydd måste vara giltigt i minst två år (några medlemsstater avviker för närvarande från detta). Parlamentet ansåg att detta var viktigt för integrationen och för att ge en känsla av större stabilitet för personen i fråga.

Man har även gjort framsteg i fråga om kön och könsidentitet. Dessa aspekter nämns nu uttryckligen i de artiklar som rör samhällsgrupper som riskerar att utsättas för förföljelse. En hänvisning har också lagts till i skälen till ”seder och rättstraditioner” som skulle kunna leda till skada, t.ex. könsstympning.

I fråga om barnets bästa visade det sig vara svårt att hitta en definition för artiklarna, så vi har kommit överens om ett begränsat antal principer i skäl 17. Ändringsförslaget till artikel 8.2, som särskilt behandlar omsorg om underåriga utan medföljande vuxna, återfinns nu i det

därmed sammanhängande skälet. Kontinuitet i omsorgen om dessa barn är en linje som bör följas genom hela det gemensamma europeiska asylsystemet, och detta är skälet till ändringarna av artikel 31.5, vilka bör säkerställa den kontinuitet som är nödvändig vid spårning av familjemedlemmar.

Parlamentets ståndpunkt avseende en vidare definition av familj visade sig vara oacceptabel för rådet, även om man har gjort vissa små framsteg vad gäller tillägget av förälder eller annan släkting med koppling till den person som beviljats skydd, som redan befinner sig i samma medlemsstat. Det återstår att se om beslutet att inte inkludera gifta underåriga barn kommer att medföra en lucka i skyddet – detta är bakgrunden till att artikel 2 har tagits med i översynsklausulen. Trots den mycket tydliga ordalydelsen i denna artikel och dess samband med skyddsbehov önskar vissa medlemsstater behålla en mycket snäv definition av begreppet familj, av rädsla för framtida krav på återförening av familjer – även om det direktivet klart fastställer bestämmelserna för flyktingar. Giftna underåriga omnämns nu i skäl 36a i samband med förmåner.

Artikel 7 behandlar aktörer som ger skydd. Det finns en stark övertygelse i parlamentet om att det i princip bara är stater som kan anses vara aktörer som ger skydd – internationella organ har inte en stats utmärkande drag och kan inte vara parter i internationella konventioner. Den begränsade ändringen av den ursprungliga artikeln syftar till att stärka kraven på icke-statliga aktörer för att de ska anses kunna erbjuda ett verksamt och varaktigt skydd. Även artikel 7 finns med i översynsklausulen på grund av att icke-statliga organ fortfarande finns med.

Artikel 8 behandlar internt skydd i landet som den sökande flyr ifrån. Här valde rådet att ligga närmare kommissionens ordalydelse, även om delar av parlamentets ändringsförslag har tagits upp i skälen – framför allt vad gäller ett kraftigt avståndstagande i fråga om internt skydd i de fall då staten är den aktör som utövar förföljelse.

Jämförelsetabeller är fortfarande ett ämne som skapar problem, men föredraganden rekommenderar innehållet i den föreslagna överenskommelsen till kammaren som ett steg framåt i förhållande till det nuvarande direktivet, med större säkerhet för personer som beviljats internationellt skydd och tydligare regler för medlemsstaterna, och hoppas att resultatet blir ett rättvist och verksamt system som kan tillämpas med mindre variationer än idag.

BILAGA: SKRIVELSE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR

UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR

ORDFÖRANDE

Referens: D(2010)5206

Fernando LÓPEZ AGUILAR

Ordförande för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter

samt rättsliga och inrikes frågor

Altiero Spinelli-byggnaden 11G306

Bryssel

**Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet
KOM(2009)0551, 21.10.2009, 2009/0164 (COD)**

Utskottet för rättsliga frågor, vilket jag är ordförande för, har behandlat det ovan angivna förslaget i enlighet med artikel 87 om omarbetning i Europaparlamentets arbetsordning.

Punkt 3 i artikeln har följande lydelse:

”Om utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att förslaget inte innebär några andra ändringar i sak än dem som angetts som sådana, ska det informera det ansvariga utskottet om detta.

Det utskott som är ansvarigt för ärendet får i så fall bara behandla ändringsförslag om de berör de delar av förslaget som innehåller ändringar och uppfyller villkoren i artiklarna 156 och 157.

Om emellertid det ansvariga utskottet i enlighet med punkt 8 i det interinstitutionella avtalet avser att även lägga fram ändringsförslag till de kodifierade delarna av förslaget ska det omedelbart meddela rådet och kommissionen sin avsikt, och kommissionen bör före omröstningen i enlighet med artikel 54 meddela utskottet hur den ställer sig till ändringsförslagen och huruvida den avser att dra tillbaka sitt förslag till omarbetning eller inte.”

Företrädare för rättstjänsten deltog i det arbete som utfördes av den rådgivande grupp som behandlade omarbetningsförslaget. Efter deras yttrande och med hänsyn tagen till föredragandens rekommendationer anser utskottet för rättsliga frågor att förslaget inte innebär några andra ändringar i sak än dem som angetts som sådana i förslaget eller i den rådgivande gruppens yttrande samt att förslaget, vad kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i tidigare rättsakter beträffar, enbart innebär att befintliga texter kodifieras, utan att på något sätt ändras i sak.

I enlighet med artikel 87 ansåg utskottet för rättsliga frågor att de tekniska anpassningar som föreslogs i ovan nämnda yttrande från arbetsgruppen var nödvändiga för att se till att förslaget följde omarbetningsreglerna.

Efter att ha behandlat förslaget vid sitt sammanträde den 27 januari 2010 rekommenderar utskottet för rättsliga frågor sammanfattningsvis, med 22 röster för och inga nedlagda röster¹, att ditt utskott, såsom ansvarigt utskott, behandlar förslaget i enlighet med dess förslag samt i enlighet med artikel 87.

Med vänlig hälsning,

Klaus-Heiner LEHNE

Bilaga: Yttrande från den rådgivande gruppen.

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlène McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

BILAGA: YTTRANDE FRÅN DEN RÅDGIVANDE GRUPPEN, SAMMANSATT AV DE JURIDISKA AVDELNINGARNA VID EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN

DE JURIDISKA AVDELNINGARNAS
RÅDGIVANDE GRUPP

Bryssel den 23 november 2009

YTTRANDE

TILL EUROPAPARLAMENTET RÅDET KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning)

KOM(2009)0551 av den 21 oktober 2009 – 2009/0164(COD)

I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter, särskilt punkt 9, sammanträdde den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, den 29 oktober 2009 för att bland annat granska ovannämnda förslag från kommissionen.

Vid sammanträdet¹ behandlade gruppen förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv som syftar till att omarbeta rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, och konstaterade enhälligt följande:

1) I artikel 9.3 bör den inledande ordalydelsen ”Enligt artikel 2 c” ändras till ”Enligt artikel 2 d”.

2) I artikel 19.1 bör ordalydelsen ”efter detta direktivs ikraftträdande” ändras till ”efter ikraftträdandet av direktiv 2004/83/EG”.

¹ Gruppen förfogade över den engelska, den franska och den tyska språkversionen av förslaget och arbetade utifrån den engelska, som var textens originalversion.

3) I artikel 23.2 bör hänvisningen till ”artiklarna 24–34” ändras till ”artiklarna 24–27 och 29–35”.

4) I artikel 39.1 bör första styckets sista mening ”*De ska genast översända texten till dessa bestämmelser och en jämförelsetabell över bestämmelserna och direktivet till kommissionen*” markeras med den gråskuggning som normalt sett används för att markera innehållsmässiga ändringar i omarbetade texter.

5) I artikel 39.2 bör de sista orden ”*och en jämförelsetabell för bestämmelserna och direktivet*” markeras med gråskuggning.

6) I artikel 42 bör de sista orden ur artikel 40 i rådets direktiv 2004/83/EG (”*i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen*”) återinföras.

7) I bilaga I, del B, bör dateringen den 10 oktober 2006 ändras till den 9 oktober 2006.

Vid behandlingen var gruppen enig om att förslaget inte innehåller några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget eller i detta yttrande. Gruppen konstaterade vidare att förslaget i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i den tidigare rättsakten tillsammans med dessa ändringar endast gäller en kodifiering av den befintliga rättsakten som inte ändrar dess sakinnehåll.

C. Pennera
Juridisk rådgivare

J.-C. Piris
Juridisk rådgivare

L. Romero Requena
Generaldirektör

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning)	
Referensnummer	KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)	
Framläggande för parlamentet	21.10.2009	
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	LIBE 12.11.2009	
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	JURI 12.11.2009	
Föredragande Utnämning	Jean Lambert 11.1.2010	
Behandling i utskott	24.5.2011	12.7.2011
Antagande	12.7.2011	
Slutomröstning: resultat	+: 46	–: 3
	0: 1	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Jan Mulder, Antignoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana Ždanoka	
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström	
Ingivande	14.7.2011	